

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา

The Results of Thai Learning Activities Tonal Diversion and Tonal Writing by Using Thai Language Skill Practice Module for Prathomsuksa 3/3 Students at Nibongchanupathum School Mueang Disirict, Yala Province.

คอรียะะ ดิปาตี^{1*} สุรัสวดี นราพงศ์เกษม²

Koriyo Dipatee¹ * Suratsawadee Narapongkasem²

บทคัดย่อ

บทความนี้เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการเขียนคำในภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับของนักเรียนมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.42/85.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพบว่าได้ค่า t-test เท่ากับ 18.17 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับแบบฝึกเสริมทักษะ

Abstract

This article is to study the results of Thai learning activities tonal diversion and tonal writing by using Thai language skill practice module for Prathomsuksa 3/3 students at Nibongchanupathum school mueang disirict, Yala province. The sample used is Prathomsuksa 3/3 students at Nibongchanupathum school mueang disirict, Yala province. 10 people by purposive sampling from students who have problems in writing Thai words. Research shows that The effectiveness of the skill training model of tonal diversion and tonal writing student's efficiency is E1 / E2 equal to 81.42 / 85.67 which is in accordance with

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ยะลา 95000

² อ., สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ยะลา 95000

*Corresponding author: Tel.: 088-7647376. E-mail address: koreeyoh.d@yru.ac.th

the criteria set 80/80. And comparison of achievement results tonal diversion and tonal writing before and after using the skills training. It found that the t-test was equal to 18.17, which was statistically significant at the level of .05. Therefore concluded that the skills tonal diversion and tonal writing by using Thai language skill practice module for Prathomsuksa 3/3 Students at Nibongchanupathum School Mueang Disirict, Yala Province after studying higher than before.

Keyword: Thai learning activities, tonal diversion and tonal writing, using Thai language skill practice module

บทนำ

ภาษาไทยมีความสำคัญทั้งในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ และเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ การเรียนการสอนภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งในด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน เห็นคุณค่าของภาษา สามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารความคิด ความเข้าใจ รักการอ่านและแสวงหาความรู้และมีเหตุผล ซึ่งคนไทยทุกคนจะใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันเพื่อการศึกษา ทำงาน และเป็นเครื่องมือสื่อความหมายติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน เนื่องจากภาษาไทยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเป็นมรดกอันล้ำค่าทางวัฒนธรรมของไทย อันก่อให้เกิดเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ ปัจจุบันคนไทยใช้ภาษาไทยทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียนสำหรับการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ บันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การธำรงรักษาและเรียนรู้ ดังที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำริชในที่ประชุมของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ดังนี้

“ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือมนุษย์ ชนิดหนึ่ง คือ เป็นทางสำหรับ แสดงความคิดเห็น อย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงาม อย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองมาแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่ง ต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียงและสะกด คำให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างต้องรักษาให้บริสุทธิ์ ในวิธีใช้ หมายความว่า วิธีใช้คำมาประกอบเป็นประโยค นับเป็นปัญหาที่สำคัญ ปัญหาที่สาม คือ ความร่ำรวย ในคำของภาษาไทย ซึ่งพวกเรานึกว่า ไม่ร่ำรวยพอ จึงต้องมีการบัญญัติใหม่มาใช้สำหรับคำใหม่ ที่ตั้งขึ้น มีความจำเป็น ในทางวิชาการ ไม่ใช่ช้อย แต่บางคำที่ง่าย ๆ ก็ควรจะมีความจะใช้คำเก่า ๆ ที่เรามีอยู่แล้ว ไม่ควรจะมาตั้งศัพท์ใหม่ให้ยุ่งยาก...”

ภาษาไทยนอกจากจะเป็นภาษาประจำชาติ ที่สามารถแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทยแล้ว ภาษาไทยยังมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน ช่วยถ่ายทอดความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ สร้างความเข้าใจให้กับคนในสังคม ภาษาไทยจึงเป็นศาสตร์ที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนในชาติ การเรียนภาษานั้นเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ บุคคลที่ใช้ภาษาไทยได้อย่างมี

ประสิทธิภาพย่อมส่งผลในการเรียนรู้วิชาอื่นอย่างมีประสิทธิภาพตามไปด้วย เพราะ ภาษาไทย คือ หัวใจของศาสตร์อื่น ๆ ดังนั้นความสามารถในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องในการสื่อสาร จึงจำเป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป [1]

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ [1] ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาไทยเพื่อการติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดู และการพูด สาระหลักการใช้ภาษา และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร นอกจากจะมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ยังมีจุดเน้นสำคัญอีกหลายประการ เช่น การสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อความเข้าใจเรื่องราว ความคิด ความรู้สึก ความต้องการของผู้อื่น เป็นต้น ดังนั้นเด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาส การเรียนรู้ภาษาไทยจึงเป็นทักษะการใช้ภาษาที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ โดยที่การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออก การแสดงความคิดเห็น ความรู้ และประสบการณ์ หากผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาดังกล่าว จะช่วยให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกคำใช้เพื่อเรียบเรียงความคิด ความรู้ได้เหมาะสม ตลอดจนเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามกฎเกณฑ์ ความหมาย กาลเทศะ และบุคคล [1]

ทักษะที่นับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทย ได้แก่ ทักษะการเขียนเพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดการคิด เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการคิด สติปัญญา และทัศนคติ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท่ามกลางสังคมยุคแห่งข้อมูลข่าวสารดังเช่นปัจจุบัน บุคคลจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น ทักษะการเขียนจึงจำเป็นและทวีความสำคัญมากขึ้นเป็น

ลำดับ เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดความรู้สึกและความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์ เพื่อสื่อความหมายให้คนอื่นได้เข้าใจและยังสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ การเขียนที่มีความบกพร่อง อันเนื่องมาจากการเขียนคำผิด ย่อมทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพตามไปด้วย ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่น่าเป็นห่วง โดยเฉพาะปัญหาการเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ เพราะเป็นปัญหาที่พบเจอมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนมีปัญหาในด้านการผันเสียงวรรณยุกต์ และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับผิดอยู่เสมอ จากการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนส่วนใหญ่จะเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับผิด เช่น นักเรียนเขียนคำว่า “ไม่ได้” เป็น “ไมได้” เขียนคำว่า “นะคะ” เป็น “นี่คะ” เขียนคำว่า “ห้องทุ่ง” เป็น “ห้องทุ่ง” เป็นต้น ซึ่งปัญหานี้จะเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น เนื่องมาจากการสอนของครูผู้สอนโดยไม่ใช่สื่อ ขาดทักษะ การใช้สื่อ ครูผู้สอนโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน หรือจัดกิจกรรมที่ไม่สร้างความสนใจของผู้เรียน ครูสอนเน้นหนังสือเป็นหลักมากกว่าการเน้นกระบวนการและกิจกรรม ทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้คิด ขาดนวัตกรรมที่จะช่วยฝึกทักษะทางการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ จึงทำให้นักเรียนขาดทักษะในการผันเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อความสามารถทางการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับไม่ถูกต้อง และส่งผลกระทบต่อประเมินคุณภาพด้านสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในระดับชั้นเรียน ระดับโรงเรียน ระดับเขต และระดับชาติ

ผู้วิจัยในฐานะครูฝึกปฏิบัติการสอนในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา พบปัญหาของนักเรียนในด้านการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์โดยนักเรียนส่วนมากเขียนสะกดคำผิด วางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง ใช้วรรณยุกต์เอก วรรณยุกต์โท สลับกัน นักเรียนไม่มีความรู้เรื่องการผันคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ รูปวรรณยุกต์ จึงทำให้เขียนผิด และนักเรียนไม่ระวังที่จะเขียนให้ถูกต้อง ไม่เห็นความสำคัญของการเขียน ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ โดยการใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 เนื่องจากผู้วิจัยมีความคิดว่าแบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับจะมีผลทำให้นักเรียนสนใจและช่วยฝึกทักษะการเขียนคำได้ถูกต้อง ซึ่งจะมีส่วนช่วยแก้ปัญหการผันวรรณยุกต์ของนักเรียนได้อีกด้วย การฝึกทักษะทางภาษานั้นจะอาศัยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกหัดในแบบเรียนเพียงอย่างเดียว นับว่ายังไม่เพียงพอไปการสร้างแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะหลังจากที่เรียนเนื้อหาไปแล้วจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะแบบฝึกเสริมทักษะมีประโยชน์ในส่วนของ การช่วยลดภาระการสอนของครูได้ดีเป็นอย่างยิ่งสามารถเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้งได้ดี และยังสามารถให้นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาของนักเรียนคงทน โดยมีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนเกิดความชำนาญ ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์ จะเป็นเครื่องมือที่ดีที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเขียนคำในภาษาไทยได้ดีขึ้นมีความสามารถเหมาะสมกับระดับชั้น มีความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยแม่นยำถูกต้อง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์ ผู้วิจัยจึงสนใจจะทำวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาษาไทยเรื่อง การเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ เพื่อนำไปใช้ในการ

จัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาของผู้เรียนตามสภาพจริง ผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะการเขียนให้ถูกต้อง อันเป็นประโยชน์สำหรับการเรียนการสอนภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์การเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับกับความสำคัญของการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในวิจัย

ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ในการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลาขอบเขตและข้อจำกัดของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 41 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา

2.1 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการเขียนการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ

2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ในการค้นคว้า ได้แก่ คำบัญชีพื้นฐานในภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และคำที่มีวรรณยุกต์ จากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้จะแบ่งเนื้อหาเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 5 แผน แต่ละแผนจะมีแบบฝึกทักษะในเนื้อหา แผนละ 5-8 แบบฝึกทักษะ

3. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2560 ถึง เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่าง
2. แผนแบบการทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีดำเนินการทดลอง
6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง

1.1 การกำหนดประชากร

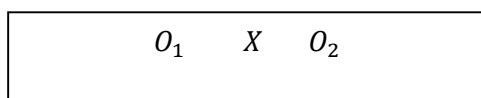
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 41 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ

2. แผนแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยใช้รูปแบบการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน (One – Group Pretest – Posttest Design) ซึ่งมีรูปแบบการวิจัยดังนี้

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

O_1 หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง

O_2 หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ได้แก่

1. แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ซึ่งจะมีจำนวนแบบฝึกเสริมทักษะทั้งหมด 5 ชุด ดังต่อไปนี้

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 1 เรื่อง ไตรยางศ์

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 2 เรื่อง เสียงและรูปวรรณยุกต์

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3 เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษร

กลาง

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 4 เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษร

สูง

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 5 เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษร

ต่ำ

2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์

กำกับ จำนวน 5 แผน เวลาที่ใช้ในการสอน 8 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ เพื่อพัฒนาทักษะผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการเขียนคำภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน

4. ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ขั้นวิเคราะห์

1.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ

1.1.2 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผน

1.1.3 ศึกษาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ

1.1.4 ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดขอบข่ายเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะและแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บท ดังนี้ บทที่ 1 ไตรยางศ์ บทที่ 2 เสียงและรูปวรรณยุกต์ บทที่ 3 การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษรกลาง บทที่ 4 การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษรสูง และบทที่ 5 การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษรต่ำ

1.1.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง เวลาเรียน และกำหนดวัตถุประสงค์ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และวิธีการวัดผลประเมินในการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาเรื่องการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ออกเป็น 5 ประเด็น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และเวลาเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิงงชนูปถัมภ์

แผนที่	ชื่อเรื่อง	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เวลา (ชั่วโมง)
1	ไตรยางศ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและพยัญชนะที่เป็นอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำได้ 2. นักเรียนสามารถบอกคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำได้ 3. นักเรียนสามารถจำแนกพยัญชนะที่เป็นอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำได้ 	1 ชั่วโมง
2	รูปและเสียงวรรณยุกต์	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถบอกรูปและเสียงวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์กำกับได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถระบุเสียงวรรณยุกต์ของคำหรือข้อความที่กำหนดได้ โดยการผันเสียงที่ถูกต้อง 	1 ชั่วโมง
3	การผันและเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษรกลาง	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถผันเสียงวรรณยุกต์ในอักษรกลางได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์กำกับในอักษรกลางได้ถูกต้อง 	2 ชั่วโมง
4	การผันและเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษรสูง	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถผันเสียงวรรณยุกต์ในอักษรสูงได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์กำกับในอักษรสูงได้ถูกต้อง 	2 ชั่วโมง
5	การผันและเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษรต่ำ	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถผันเสียงวรรณยุกต์ในอักษรต่ำได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์กำกับในอักษรต่ำได้ถูกต้อง 	2 ชั่วโมง

1.2 ชั้นออกแบบ

1.2.1 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิงงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เพื่อพัฒนาการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับได้อย่างถูกต้อง จำนวน 5 แผน และใช้เวลาเรียน 8 ชั่วโมง

1.2.2 ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน ดังนี้

1.2.2.1 ชี้นำสู่กระบวนการเรียนรู้

1.2.2.2 ชี้นสอนกระบวนการเรียนรู้

1.2.2.3 ชี้นสรุปกระบวนการเรียนรู้

1.3 ชั้นพัฒนา

1.3.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ขั้นตอนกิจกรรม สื่อการเรียน การสอน และการวัดผลประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.3.2 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด ซึ่งมีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.3.2.1 อาจารย์สุรัสวดี นราพงศ์เกษม อาจารย์นิเทศก์ประจำสาขา ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย

1.3.2.2 อาจารย์จิตติขวัญ ภูพันธ์ตระกูล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย

1.3.2.3 คุณครูสุภรณ์ อินทสุวรรณ คุณครูพี่เลี้ยงโรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย

1.3.3 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ที่ผู้เชี่ยวชาญได้ทำการประเมินมาคิดคำนวณหาค่าเฉลี่ย ซึ่งผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.33 ถึง 4.56 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกแผน

1.3.4 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

1.4 ชี้นำไปใช้

นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเป็นเรียบร้อยไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการเขียนคำภาษาไทย

1.5 ชั้นประเมินผล

นำผลที่ได้จากการทดลองการสอนสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา มาวิเคราะห์หาการพัฒนาทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ

2. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของการทำแบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อให้ นักเรียนสามารถผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับได้คล่องแคล่วและถูกต้อง เพื่อให้ นักเรียนได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้องตามลำดับขั้นตอนของการฝึกทักษะ และเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางด้านผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ

2.2 กำหนดเนื้อหาของแบบฝึกเสริมทักษะแต่ละชุด เนื้อหาของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ แบ่งออกเป็นแบบฝึกเสริมทักษะทั้งหมด 5 ชุด

2.3 สร้างแบบฝึกเสริมทักษะ หลังจากมีการกำหนดวัตถุประสงค์และกำหนดเนื้อหาของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นขั้นสร้างแบบเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.3.1 ศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชุดแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์ และศึกษาวิธีการสร้างชุดแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อย่างถ่องแท้ จนเกิดความเข้าใจ เพื่อนำองค์ความรู้และข้อมูลมาใช้ประกอบการสร้างแบบเรียน

2.3.2 ศึกษากระบวนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะต่าง ๆ ว่ามีขั้นตอนในการสร้างอย่างไร แล้วนำกระบวนการที่ได้ศึกษามาใช้ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ จนสามารถสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่มีทั้งรูปเล่มและเนื้อหาที่สมบูรณ์ เพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียน การสอน เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ

2.4 ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกเสริมทักษะ โดยการให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยและคณะผู้เชี่ยวชาญร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อตรวจข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น แล้วนำสิ่งที่ผิดพลาดไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้แบบเรียนที่สมบูรณ์ที่สุด

2.5 นำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ชั้นวิเคราะห์

3.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ

3.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 ชั้นออกแบบ

แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อเลือกแบบทดสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ไว้วางใจ 30 ข้อ ระดับความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 – 1.00 กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดไว้

3.3 ชั้นพัฒนา

3.3.1 นำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

3.3.2 นำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยและด้านการวัดและการประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) ของแบบทดสอบ ความเหมาะสมของตัวเลือกและข้อคำถามโดยพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ การเรียนรู้หรือไม่ จากนั้นนำคะแนนที่ได้หาค่าดัชนีความสอดคล้อง

3.4 ชั้นนำไปทดลองใช้

นำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ เพื่อนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพ ใช้ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เลือกไว้ 20 ข้อ หาค่าดัชนีความยากง่ายของแบบทดสอบ นำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.47

3.5 ชั้นประเมินผล

นำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ที่ได้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ นำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standart Deviation) เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

5. วิธีดำเนินการทดลอง

1. ชั้นเตรียม

1.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยติดต่อประสานงานกับ อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

1.2 ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ

2. ขั้นตอนการทดลอง การจัดทำวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ดำเนินการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ที่คณะผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น จำนวน 5 แผน ในวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 ถึงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

2.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับหลังจากได้ทดลองสอนตามแผนที่ได้วางไว้

2.4 การจัดทำข้อมูลตรวจสอบให้คะแนนการทดสอบ แล้วนำมาวิเคราะห์

6. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คณะผู้วิจัยดำเนินการจัดทำข้อมูล ดังต่อไปนี้

1.1 แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

- ตอบถูกให้คะแนน 1 คะแนน
- ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

1.2 นำคะแนนที่ได้จากการวัดมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลคณะผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ คะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และใบงาน

2.2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์

2.3 วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์

2.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test [Dependent Samples]

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

จากการทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1. ประสิทธิภาพของเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนินงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลาเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพอยู่ที่ระดับ 81.40/85.67 สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะแบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายโดยมีการจัดเรียงลำดับของเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยาก สามารถที่จะพัฒนาทักษะการเรียนรู้ความเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้น ทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวรรณยุกต์และช่วยฝึกทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ โดยมีครูเป็นผู้แนะนำเป็นส่วนเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับสมคิด เจริญhirัญ (2546) [2] ที่ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องวรรณยุกต์และการผันคำดีขึ้น มีความระมัดระวังในการเขียนคำ และเห็นความสำคัญในการเขียนคำมากขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 2 หลังจากทีนักเรียนใช้แบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

จากผลการทดลองนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ มีทักษะสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ สะท้อนให้เห็นว่า แบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ สามารถพัฒนาทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับของนักเรียนได้ เนื่องจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีความกระตือรือร้นในการผันและการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับมากขึ้น อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีขั้นตอนให้ผู้เรียนได้ฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก นอกจากนี้ในแต่ละแบบฝึกเสริมทักษะยังประกอบไปด้วยเนื้อหาทั้งหมด 5 เรื่อง ที่ผู้เรียนต้องฝึกเขียน ได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 1 เรื่อง ไตรยางศ์ แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 2 เรื่อง เสียงและรูปวรรณยุกต์ แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3 เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษรกลาง แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 4 เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษรสูง และแบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 5 เรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์อักษรต่ำ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในเนื้อหาที่ต้องฝึกเขียนและฝึกผันวรรณยุกต์ตามหลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องวรรณยุกต์ไทย ผู้เรียนได้ฝึกฝน และทำซ้ำได้ด้วยตนเอง ซึ่งมีกิจกรรมทักษะการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมโดยมีครูเป็นผู้แนะนำ นอกจากนี้แบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง และทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จทางด้านการเรียนมาก ทั้งยังช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนสิ่งที่เรียนได้ด้วยตนเอง

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนินงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการฝึกฝนการเขียนคำ และผันวรรณยุกต์อย่างต่อเนื่องโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ อาจมีส่วนในการกระตุ้นให้เด็กสนใจอยากที่จะฝึก

ผันและเขียน จนเกิดความเพลิดเพลิน ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการฝึกผันและเขียน จากสาเหตุดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา พบว่ามีค่าเท่ากับ 81.40/85.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ พบว่าได้ค่า t-test เท่ากับ 18.17 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.84 ส่วนคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.77 ผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการผันเสียงวรรณยุกต์และการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 พบว่า มีประสิทธิภาพ 81.42/85.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูควรสอนเนื้อหา เช่น การเขียนเชิงสร้างสรรค์คืออะไร และครูควรทำตัวอย่างให้นักเรียนดูก่อน

1.2 ขณะวางแผนปฏิบัติงาน การทำแผนผังความคิด ครูควรให้คำแนะนำนักเรียนให้ทำงานอย่างเป็นระบบ และมีกรอบดำเนินการอย่างชัดเจน ควรกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการทำงาน ติดตามการทำงานของนักเรียนทุกกระยะ และให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเมื่อจำเป็น

1.3 ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงผลงานของตนเองในโอกาสและรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และผลประเมินการทำงานของนักเรียนทุกคาบ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงานของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการกลุ่มโดยใช้แผนผังความคิด ที่ใช้ในการเขียนโฆษณาในรูปแบบต่าง ๆ

2.2 ควรพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ด้วยกระบวนการกลุ่มโดยใช้แผนผังความคิด

เอกสารอ้างอิง

- [1] กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- [2] สมคิด เจริญทรัพย์. (2556). **การพัฒนาการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.